

2012 m.
Vasario 5 d.
Nr. 2 (33)

VERSMĖ

Ariogalos parapijos laikraštis
Išeina mėnesio pirmą sekmadienį
Kaina 1 Lt.



Kryžiaus ženklas. Kunigas jį atlieka berdamas pelenus ant kiekvieno galvos. Jei anuomet kryžius buvo paniekos ir mirties ženklas, tai šiandien yra garbės ir gyvybės simbolis. Kristus mirdamas ant kryžiaus nugalėjo blogį ir mirtį. O atgaila, susijusi su Kristaus kryžiumi, daroma jo vardu ir jo teikiamų malonių pagalba, teikia mums vilties sielos pergalei prieš kūną, dvasios prieš medžiagą.

Gavėnios laikotarpį atveriantis trečiadienis ir jo pelenai mums turėtų priminti ne kapą, bet lopšį, kuriame mirtį nugalėjusio Jėzaus Kristaus nuopelnų dėka gali užaugti naujam gyvenimui pakviestas žmogus. Pelenų dienos liturgijos prasmė – išgyventi visišką nuolankumą Dievo akivaizdoje.

PELENŲ TREČIADIENIS

Kun. Gintautas Jankauskas
Ariogalos parapijos klebonas

Pelenų diena yra keturiasdešimties dienų pasiruošimo Viešpaties prisikėlimui pradžia arba Gavėnios pradžia.

Pelenų trečiadienis užbaigia užgavėnių linksmybes. Šią dieną siūloma pažvelgti į savo dvasinį pasaulį. Daugiau skirti laiko pabūti tyloje ir maldoje.

Šią dieną Bažnyčia ragina pasninkauti. Privalomas ne tik susilaikymas nuo mėsiškų valgių, bet ir pasninkas – abstinencija, t.y. galima vieną kartą pavalgyti sočiai, o kitus du kartus tik užkasti. Susilaikymas privalomas nuo 14 - os metų amžiaus, o pasninkauti privalo visi pilnamečiai iki 60 - ties metų amžiaus. Gražu, kai sutaupytas maistas atiduodamas vargšams arba stokojantiems.

Pelenų trečiadienį, liturgijos metu, kunigas tikintiesiems pabarsto pelenų ant galvos ir daro kryžiaus ženklą tardamas žodžius: „Atmink, žmogau, jog dulkė esi ir dulkėmis virsi“. Šis ženklas yra atgailos ir apsisvalymo simbolis, primenantis mūsų laikinumą žemėje. Pelenai paprastai gaunami iš sudegintų verbų (su jomis Verbų sekmadienį iškilmingoje procesijoje eina kunigas). Pelenų tikintieji parneša iš bažnyčios ir namo – namiškiams ant galvų pabarstyti.

Pelenų trečiadienis iš tiesų liūdna diena Bažnyčios liturgijoje. Užuoat šlaksčiusi mūsų galvas gaiviais krikšto vandens lašais, ji beria pilkus pelenus, mirties ir sunykimo simbolį. Gal gąsdina mus prasidedant gavėniai, kad daugiau melstumės ir uoliau atgailautume, pasninkautume? Kažin ar gąsdina. Ji sako paties Dievo apreikštą tiesą apie mus, šios žemės gyventojus. Griauna mūsų vaikišką norą kaip nors pasaldinti nemalonų suvokimą, kad esame laikini šiame pasaulyje.

Žodžiai: „Atmink, žmogau, jog dulkė esi ir dulkėmis virsi“. Jie mums primena, kokia yra žemiškojo gyvenimo esmė ir kūniškos prigimties vertė. Kiekvienas suprantame, kad viskas šiame pasaulyje keičiasi pereinant iš vienos formos į kitą. Tai kas gyva su laiku nyksta ir virsta dulkėmis. Toks yra ir žmogaus fizinės prigimties likimas. Neturime per daug vertinti tai, kas žemiška ir kūniška, turime labiau atsigręžti dvasios akimis į tai, kas pastovu ir nenyksta, būtent į savo sielą.

ANGELAS PADĖS

Sofija Norkuvienė

Skrenda metai lyg paukščiai
Virš mūsų širdžių...
Vaivorykštės lieptu aukštu
Skuba jie link žvaigždžių

Žvaigždės žiūri į žemę,
Čia būna liūdna ir linksma.
Jei gimti likimas lemia,
reikia patirti viską.

Išleisdamas žmogų į kelią,
Dievas įteikia kryžių.
Kol jaunas, lengvai jį kelia,
kaip skirta, nešt pasiryžęs.

Bet kryžius ima sunkėti,
Ypač kylant į metų kalną...
ir niekas negali padėti...
Nereikia prarasti vilties -
Angelas išties pagalbos delną.

Virginija Milerytė - Paulauskienė

LAISVĖ. Daugybę kartų girdėtas žodis. Mes žinome, kad tai – planeta, kurioje norime gyventi ramiai ir draugiškai. Tai – Tėvynė, kurioje esame saugūs, galime mokytis, dirbti, kurti, auginti linksmus vaikus, kalbėti savo gimtąja kalba, skaityti knygas ir nevaržomai reikšti savo nuomonę. Gera...

Kaip žiauru matyti mešką zoologijos sode, monotoniškai linguojančią į šonus ir beprasmiskai žiūrinčią į vieną tašką...

Skaudu stebėti paukštelį, kuris paširpęs tupi narvelyje, ir iš nevilties seniai pamiršo čiulbėti.

Ir kaip gera klajoti žmogui po žydinčius laukus. Nugriuvus į aukštą, kvepiančią žolę, ilgai žiūrėti į bekraštę dangaus žydrynę...

Kaip gražiai ir rūpestingai miško proskynoje žaidžia meška su savo gauruotais mažyliais...

Nuostabiausiais balsais čiulba paukštelis, ieškodamas sau poros ir ruošdamasis kurti jaukų lizdelį...

Juk tai – taip pat LAISVĖ.

Užsidaryk vienas tyloje. Pabūk joje tol, kol išgirdi prabylant KŪRĖJĄ... Jį išgirsi ne ausimis. Jį išgirsi širdimi ir siela... Tai išlaisvina nuo visko...

Visuomet būkime LAISVI!

MŪSŲ KASDIENYBĖS VAIVORYKŠTĖ

Nuo redakcijos

(tęsinys, pradžia sausio 1-osios numeryje)

Kokia turėtų būti televizijos, spaudos, švietimo ir kultūros įstaigos veiklos kryptis?

Televizijoje, ypač komerciniuose kanaluose, nuo importinio, o dažnai ir savo niekalo jau darosi bloga ir šlykštu. Spaudoje vyksta įnirtinga vidinė kova dėl „kėdės ir garbės“. Ir nelabai garbinga kova. O švietimas ir kultūra visai užkulisiuose. Juk iš jų arba už juos „pinigų nenukalsi“. Prieblandoje ir su mažesne doze kultūros būsime „minkštesni“. Viena viltis, kad švietimo ir kultūros troškimas labai matosi tautos gelmėse – paprastuose žmonėse, bendruomenėse. Tai skaidrūs šaltiniai, kurie galingai trykšta. O kokia kryptis? Kai ji bus į žmogaus širdį bus geriau.

Kas aš toks esu ir ką galiu pakeisti?

Aš esu tik mažas sraigtelis dideliame mechanizme. Belieka būti tokiu sraigteliu, nuo kurio užspringtų neteisingas mechanizmas. Ir tada gal jis pradėtų sukėti kita kryptimi. Bet čia tas sraigtelis turi būti iš nesudėtingos medžiagos.

Tai štai ir baigtas redakcijos klausinėjimas ir jūsų, mieli laikraščelio skaitytojai, atsakinėjimas. Ačiū, kad nebijote atsakinėti.

Tik, prašome, nesakykite, kad čia politikavome. Jokio panašaus tikslo neturėjome, čia tik žvilgtelėjome į mūsų gyvenimo kasdienybės vaivorykštę. O kad joje būtų skaidrios spalvos juk reikia. Taigi ir šaukiame šiltą lietų ir negęstančią saulę.

MŪSŲ PARAPIJOS ŽMONĖS

IŠ NIEKO DAUG KAS

Antanas Kišonas

Po šia rubrika laikraštelyje jau buvo rašyta ne kartą. Tai apie ne kažkokius atradimus, o apie išskirtinius žmones, gyvenimo bruožus, pomėgius. O ypač net ir talentus.

Dar rudenį užėjus į „Carito“ būstinę teko susitikti su Janina Santockiene “Carito” moterys man apie ją papasakojo. Susidomėjau. Janina pakvietė kada nors užėiti pas ją į namus. Sakė – daug ką parodysianti.

Taip vieną kartą susiradau kur ji gyvena. Deja. Durys buvo užrakintos. Bet vos išėjus į kiemą pamačiau pareinančią šeimininkę. Man pasisekė.

Janina pakvietė į vidų. Susėdome. Ir ji ėmė pasakoti.

Gimusi Padubysio kaime. Būdama 3 metų iš kalno parnešė karklo šaką ir padovanojo savo tėveliui. Šaka buvo įmantriai papuošta. Nuo čia viskas ir prasidėjo.

O dabar trumpai apie jos darbelius. Butas - visi kambariai - pilni įvairių meniškų dirbinių. Bet svarbiausia, kad iš nieko: iš vaisių žievių, iš daržovių atliekų, iš šakelių lapų, įvairių uogų, lapelių, pagaliukų. Čia ir gyvūneliai, paukšteliai, laivelis, krepšeliai, įvairios kūrybinės meninės smulkmenėlės. Viską nesupasakosi.

Su savo darbais Janina dalyvavo Anykščių rajone Debeikių kultūros namuose. Už savo darbelius gavusi padėką iš Didžiulių bendruomenės.

Janina parodė bloknotą lyg albumą, kuriame įvairių žmonių padėkos, gražūs atsiliepimai. Daug Janinos dirbinių yra pas gimines. Pas pažįstamus.

Janinos profesija – dažytoja. Ji man aprodė kambarius, kuriuos pati viena išsiremontavo, išsidažė. Ir gana skoningai.

Ypač intensyviai Janina dirba nuo 2005 metų.

Turi du sūnus. Džiaugiasi anūkais. Yra tikinti.

Na, štai tik kelios mintys apie menininkę Janiną ir jos darbus. O jei apie darbus trumpai – tai iš nieko (atliekų) daug kas. Ir viskas meniškai. Atlikta turint tam talentą.

Tikriausiai daugelis Janiną nepažįsta. Apie ją nieko nežino. Nematė ir jos darbų.

Dėl tam tikrų priežasčių Janinos gyvenamosios vietos neskelbiame.

Jei kas susidomės, skambinkite redakcijos numeriais, bet kuriuo laiku. Informaciją gausite.

JŪSŲ ŽINIAI:

- vasario 2 d. – Grabnyčios (Kristaus paaukojimas)
- vasario 3 d. – Šv. Blažiejus
- vasario 5 d. – Šv. Agota (Duonos diena)
- vasario 11 d. – Pasaulinė ligonių diena
- vasario 14 d. – Šv. Valentinas
- vasario 16 d. – Lietuvos valstybės atkūrimo diena
- vasario 21 d. – Užgavėnės
- vasario 22 d. - Pelenų diena (Gavėnios pradžia)
- vasario 24 d. – Šv. Motiejus (Vieversio diena)

Laikraščelį leidžia: Spaudos grupė. Redaktorius: Antanas Kišonas,
tel.: 8 428 59144, 8 61624376, 8 610 88383